

[Finansministeren.]

lovte at opfordre kommunerne til at lægge megen vægt på denne revision af forskudsgrundlaget. Formålet med ordningen er, at indkomstgrundlaget for den foreløbige beskatning i 1972 i så høj grad som muligt kommer til at svare til den indkomst, der kan forventes i 1972.

Grünbaum: Finansministeren sagde flere gange, at det var hr. Grünbaums forslag. Det er det nu ikke. Vi har ikke stillet noget forslag. Det er finansministerens eget ekspertudvalg, der har stillet forslaget, og ikke mig. Det er stillet af et udvalg, der er nedsat til kildeskattens forbedring, det er den officielle titel på det udvalg. Det har den 1. marts givet finansministeren et forslag, der går ud på dette, og det er det, vi taler om her i dag.

Kommunerne har ligeledes stillet finansministeren et forslag om en generel forhøjelse, og jeg er da vidende om — den forbindelse er der da imellem os — at kommunerne meget gerne ville have haft et forslag gennemført i den retning, det ville nemlig i allerhøjeste grad have lettet forskudsansættelserne for kommunerne. Det er selvfølgelig rigtigt, at der kan være skatteydere, hvis indkomstudvikling ikke følger skemaet med de 15 pct. Nu er 15 pct. jo ikke nogen voldsom stor stigning, husk på, at det er to år, vi taler om. Det, finansministeren vil gøre, er jo, at han vil ligne skatten for 1972 på 1970-indtægterne. Det betyder stort set, at lønmodtagerne i alle tilfælde praktisk taget kommer af med det, de skal, for 1972 — det viser de tal, vi har fået fra finansministeren — men de selvstændige bliver liggende.

Jeg medgiver, at der kan være skatteydere, som har en anden indkomstudvikling, og dem skal der selvfølgelig tages hensyn til. Hvad er det for noget at stå heroppe og give det udseende af, at socialdemokratiet ønsker en ordning, hvorefter skatteydere, hvis indkomst har en væsentligt afvigende udvikling, alligevel skal beskattes med dette stive system? Det er jo aldrig foreslået hverken af finansministeren, af kommunerne eller af mig i det, jeg har sagt i udvalget. Jeg har altid gået ud fra, at den enkelte skatteyder skulle have en mulighed for at få revideret sit forskudsgrundlag. Jeg mener nemlig også, at borgerne skal have en retsbeskyttelse.

Rent principielt er der da ikke forskel på 1970 og 1970 plus 15 pct.; rent principielt er der den samme spredning i de to tilfælde. Der er folk med vidt forskellige indtægtsstigninger, og det, vi kan diskutere, er kun spredningen på stigningen i indtægterne. Det viser sig, så meget har vi da lov til at bruge vores egne erfaringer, at hvis man indførte en sådan 15 pct. regel, så ville man i et overvældende antal tilfælde ramme rigtigt. Og det er jo det, det drejer sig om; man skal være lidt praktisk, når man skal lave kildeskattens a conto-opkrævning, det gælder simpelt hen om at nå så tæt på som muligt. Vi ved alle sammen, at vi kan ikke ramme nøjagtigt, det er en a conto-skatt, og vi får en efterregulering med en slutskat. Det, vi beder om, er kun, at man bruger en praktisk metode, sådan at vi kommer så tæt på som muligt. Det er altså det, finansministeren ikke vil, det er i hvert fald min konklusion.

Vi kunne have stillet et ændringsforslag, siger finansministeren og hr. Haunstrup Clemmensen. Nej, det kunne vi da ikke. Der er da ingen mening i at stille et ændringsforslag på nuværende tidspunkt, idet et sådant forslag overhovedet ikke kunne få nogen betydning; det ved vi alle sammen. Det ville være et rent paradeforslag, og det er vi ikke interesseret i at fremsætte. Der er stillet et forslag, og det er stillet i rette tid, nemlig den 1. marts af finansministerens eget skatteekspertudvalg. Det kunne have været gennemført, sådan at det kunne være gået ind i hele skatteadministrationen, men det kan ikke lade sig gøre nu. Nu må vi tage den ordning, som finansministeren har aftalt med kommunerne, men som kommunerne vel at mærke i og for sig ikke har ønsket. De har taget den ordning, fordi finansministeren har sagt til dem, at der er ikke hjemmel til at lave det andet, men den hjemmel kunne finansministeren altså have skaffet sig, og det burde finansministeren have gjort. Dette er en rent politisk sag, hvor finansministeren altså afviser at gennemføre en ordning, som kunne have givet betydelig større retfærdighed, og som er anbefalet af kommunerne og af finansministerens eget udvalg.

Ømann: Jeg kan kun takke for finansministerens bemærkninger om, at det er beteg-